

Oskar fortæller:

Jeg synes Bettina har gjort det godt over for mig – hun er bare sjov og sød.

Det værste ved at træne var første gang med balancebrættet, jeg fik ondt i benene. Det er også svært at få nye øvelser, fordi så er det et nyt niveau, som ens hjerne ikke lige havde forestillet sig.

Det bedste ved at træne er, at jeg er blevet bedre til at holde balance. Det er bare sjovt, når man kan holde balance i lang tid. Det er også sjovt at komme ind og vise Bettina, hvor god jeg er blevet til øvelserne. Det er sjovt at være derinde.

Mor og far fortæller:

Vi har trænet hos Bettina i fra Oskar var 6 ½ år til nu, hvor han snart bliver 8. Vi holdt en pause over vinteren, hvor Oskar havde det rigtig skidt i skolen og hjemme. Vi fandt undervejs i forløbet ud af, at Oskar har Tourette+.

Det har været utroligt at være vidne til Oskars udvikling. Han har haft meget svært ved øvelserne når vi er startet, men lige pludselig kan han! Indimellem tænkte jeg når vi fik nye øvelser – det lærer han aldrig – men gang på gang har han modbevist det og nået et nyt "level" - som han kalder det, inspireret af Nintendospil ☺

Vi som forældre har også lært meget. Det har været oftest været hyggeligt og sjovt at træne, men nogle dage en sur pligt, både for os og Oskar. Vi har kunnet få idéer til at gøre træningen lettere af Bettina, og det, der har virket for os og Oskar har specielt været:

- Ros, ros, ros! Også for "bare" at prøve...
- Belønninger (fx en ny Gormiti, el. bakugan efter 5xtræning hjemme, bage kage sammen efter en særlig svær øvelse er klaret etc.)
- Oskar har valgt rækkefølgen af øvelser
- Vi har aftalt at han måtte holde fri en dag om ugen
- Endelig har det været en klar aftale, at man først spiller nintendo/playstation/ser tv efter træningen er klaret.
- Generelt prøve at gøre det til en leg, og selv forsøge os med øvelserne – vise at det også er svært for os voksne!

Oskars udvikling:

Oskar var startet i børnehaveklasse og havde betydelige problemer med at sidde stille, han tegnede ikke og brød sig ikke om at lave ler etc. Hans grov og finmotorik var generelt ikke særlig god. Oskar havde svært ved at fastholde fokus og koncentration på sine skoleopgaver og hans lærere mente, at han havde indlæringsvanskeligheder og muligvis skulle på specialskole. Han kom meget ofte i konflikter med de andre børn i skolen, specielt i SFO tiden.

Vi besluttede os for at starte til motoriktræning efter at have talt med hans gamle børnehave. Vi så hurtigt forbedringer hjemme, han begyndte at sidde roligt til aftensmaden, faldt hurtigere i søvn om aftenen og viste også forbedringer i samværet med kammeraterne. Skolen bemærkede først forbedringerne efter 3-4 måneders træning. Oskar er fagligt meget dygtig i skolen, både i dansk og matematik, han læser flydende og kan skrive rigtig pænt. Han er endda begyndt at skrive sammenhængende bogstaver.

Vi har set en markant forbedring i hans motorik, fra hvor han før gik ind i ting, spildte og tabte ting til i dag, hvor han har mere styr på sig selv og sin krop. Vi ved jo ikke, hvordan det var gået med det faglige i skolen, hvis vi ikke havde trænet – men det er i hvert fald godt at vide, at han ikke bøvler med det også!

Alt i alt – 1000 tak til dig, Bettina – for at se alt det gode i vores dreng og hjælpe os videre.